

سهیل شاهین،
سخنگوی
طالبان، چین
راکشوری
«دوست»
خواندوبه
درخواست‌های
مکرر چین برای
قطع روابط با
جنبش اسلامی
ترکستان شرقی
(ETIM) قول
داد که دیگر
در افغانستان
به هیچ گروه
جدایی طلبی
از چین اجازه
فعالیت ندهد.
وانگ بی در این
دیدار گفت،
«طالبان یک
نیروی مهم
نظامی و سیاسی
در افغانستان
است و انتظار
می‌رود که در
روند صلح،
آشتی و بازسازی
این کشور نقش
مهمی را ایفا کند

نمایندگان چین دیدار کردند. سهیل شاهین، سخنگوی طالبان، چین راکشوری «دوست» خواند و به درخواست‌های مکرر چین برای قطع روابط با جنبش اسلامی ترکستان شرقی (ETIM) قول داد که دیگر در افغانستان به هیچ گروه جدایی طلبی از چین اجازه فعالیت ندهد. وانگ بی در این دیدار گفت، «طالبان یک نیروی مهم نظامی و سیاسی در افغانستان است و انتظار می‌رود که در روند صلح، آشتی و بازسازی این کشور نقش مهمی را ایفا کند.» گرفتن تأیید از یک قدرت جهانی ممکن است اعتماد طالبان را تقویت کرده باشد.

دست دراز کردن چین به سوی افغانستان تحت رهبری طالبان

در حالی که در باره این موضوع که چین جزو اولین کشورهایی بود که طالبان را به رسمیت شناخت، بحث‌های زیادی صورت می‌گیرد، درک دلایل چین برای اتخاذ چنین رویکردی مهم است. پکن به عنوان یک بازیگر عمل‌گرای جهانی همواره در

تصمیم‌گیری‌هایش منافع اقتصادی، امنیتی و راهبردی چین را در نظر می‌گیرد. امنیت افغانستان برای ثبات و امنیت چین عامل بسیار مهمی است. چین مرز باریکی - کریدور واخان با افغانستان دارد که به دلیل ارتفاع زیاد، عبور از آن دشوار است. با این همه چین از اینکه خشونت در افغانستان به آسیای مرکزی سرایت کند و تهدیدی بالقوه برای استان سین کیانگ چین باشد، نگرانند. پکن مخصوصاً از گسترش افراط‌گرایی اسلامی در میان اقلیت اویغور خود بیم دارد و با توجه به اینکه جنبش اسلامی ترکستان شرقی در افغانستان فعال بوده است، پکن از احتمال تأثیر این گروه بر فعالیت‌های جدایی طلبانه در سین کیانگ بیمناک است. (۷) از این رو پکن به جای قطع رابطه با افغانستان، رویکردی عمل‌گرایانه‌تر و کمتر مداخله‌گرایانه را برای تضمین امنیت چین کارسازتر می‌بیند. این رویکرد در راستای تلاش‌های قبلی چین برای هماهنگی با سهامداران منطقه‌ای برای ایجاد چهارچوبی مبتنی بر اجماع است. در شرایطی که طالبان تحت نظارت دقیق بین‌المللی قرار دارد و با فشارهای خارجی زیادی مواجه است، پکن با اعمال فشار بر طالبان که فقط در صورتی که طالبان امنیت چین را به خطر نیندازد، روابط خوبی را با او برقرار خواهد کرد، در کنترل طالبان دست بالا را دارد.

از نظر اقتصادی، چین کابل را در منافع اقتصادی خود در منطقه، متغیر مهمی می‌داند. اگرچه مشارکت اقتصادی پکن در افغانستان در گذشته محدود بوده است، این کشور می‌تواند به عنوان یک شریک مهم در طرح BRI با چین همکاری کند. ثبات افغانستان برای حفاظت از پروژه‌های BRI در همسایگی پاکستان که مسیر زمینی پکن به اقیانوس هند را تأمین می‌کند، امر بسیار مهمی است. چین در معدودی از پروژه‌ها در افغانستان سرمایه‌گذاری کرده است، از جمله پروژه معدن مس، عینک و پروژه نفت حوزه آمودریا که پیشرفت کمی داشته است. با توجه به اهمیت سرمایه‌گذاری و کمک‌های مالی برای ملت‌سازی افغانستان و با توجه به اینکه طالبان اظهار داشته‌اند که از سرمایه‌گذاری چین برای بازسازی افغانستان استقبال می‌کنند، چین برای سرمایه‌گذاری از طریق شرکت‌های دولتی و خصوصی فرصت دوباره‌ای را در افغانستان پیش رو می‌بیند.

از نظر راهبردی، دست دراز کردن چین به سوی طالبان، ارتباط زیادی با ظهور این کشور به عنوان یک قدرت جهانی دارد. برخلاف وضعیت ژئوپلیتیکی چین در سال ۱۹۹۶، امروز این کشور دارای اقتصادی به ارزش ۱۴۰۷ میلیارد دلار است و خود را یک قدرت جهانی می‌بیند. شکست پروژه ۸۴۰ میلیارد دلاری واشنگتن در افغانستان باعث شده که جهان نقش آمریکا به عنوان هژمون جهانی